

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

Als hun bange zal zijn.....

Ik zal heengaan en keren weder tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn zullen zij Mij vroeg zoeken Hosea 5:15

De zonde van Israël was *trouweloosheid*! De profeet Hosea moest die trouweloosheid van het bondsvolk zelfs uitbeelden door in opdracht van de HEERE te huwen met de ontrouwe Gomer. Israël (zowel Efraïm, het tienstammenrijk, als Juda, het tweestammenrijk) was ontrouw aan de HEERE, Die toch haar wettige Man was. "Zij hebben trouwelooslijk gehandeld tegen de HEERE", zo lezen we in vers 7. En in vers 4: "Zij stellen hun handelingen niet aan om zich tot hun God te bekeren." En wat doet de Heere nu? Laat Hij het nu maar zo? Blijft Hij Zijn ontrouwe volk toch maar weldoen en doet Hij Zijn vriendelijk aangezicht toch maar over hen lichten? Ondanks hun trouweloosheid? Onmogelijk toch? Kan een rechtgeaarde man het verdragen dat zijn vrouw hem ontrouw is? De ware liefde houdt het *recht* vast. Daarom zegt de Heere, waar alle vermaningen toch niet tot bekering hebben geleid: "Efraïm zal tot verwoesting worden!" (vers 9). En dan moge Efraïm hulp zoeken bij Assyrië en zijn machtige koning Jareb, het zal niet baten. Want, zo zegt de Heere: "Ik zal Efraïm zijn als een felle leeuw, en het huis van Juda als een jonge leeuw; Ik, Ik zal verscheuren en henengaan; Ik zal wegvoeren en er zal geen redder zijn. Ik zal henengaan en keren weder tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn zullen zij Mij vroeg zoeken" (verzen 13-15). De Heere trekt de tekenen van Zijn gunst terug. Juist omdat Hij de

Verbondsgod is! Hij zal Zijn volk Zijn ongunst doen ervaren. Hij zal doen alsof Hij er voor hen niet meer is. Totdat..... Totdat zij zich *schuldig* kennen. Totdat het tot belijdenis van hun trouweloosheid komt. Totdat het hun *bang* wordt, omdat zij het verbond *verbroken* hebben. Totdat zij, uit hun valse rust verdreven, uitzien naar genade, schreiend zoeken naar het aangezicht van hun God. Om Hem hun zonde te belijden en Hem aan te lopen om ontferming. Maar daar wil Efraïm nog altijd niet aan. De zonde van Efraïm was met name de zonde van trouweloosheid. Gods verbondstrouw beantwoordden zij met gruwelijke ontrouw, door vreemde goden te dienen. Hoe is het vandaag gesteld met de kerk des Heeren. Hoe is het binnen de verbondsgemeente? Hoe talloos velen zijn er, die wel de Naam van de drieënige God des verbonds aan hun voorhoofd dragen, maar bij wie het nooit kwam tot hartelijke inwilliging en beleving van het verbond, om ootmoedig naar dat verbond te wandelen met de Heere, hun God? Van wie het geldt wat van Efraïm gold: "zij stellen hun handelingen niet aan om zich tot hun God te bekeren!" Dat is *trouweloosheid*! En die trouweloosheid wordt niet alleen aangetroffen bij hen, die nooit de weg der bekering leerden inslaan. Ze wordt ook maar alteveel gevonden bij hen die een zoeken en ook van de Heere hebben gekend, die Gods vriendelijk Aangezicht in Christus het geloof hebben mogen aanschouwen, maar die toch - juist zij des te schuldiger - op kromme paden gaan, zonden koesteren, eigen eer zoeken, misschien op een vrome manier en met gewichtige woorden niet anders dan zichzelf bedoelen. De zonden van *trouweloosheid*. Zou dat niet de nood

van de kerk uitmaken, naar links en naar rechts? En nee, de Heere laat er niet overheen praten. Hij kan met de zonde geen gemeenschap hebben. En waar de zonde gekoesterd wordt, waar niet gewandeld wordt in Zijn wegen, daar trekt de Heere Zich terug! Dan verbergt Hij Zijn vriendelijk aangezicht! Dan doet Hij Zijn ongunst gevoelen. Dan is Hij als een leeuw, een felle leeuw, een jonge, verscheurende leeuw. Totdat..... Totdat zij zich *schuldig* kennen en Zijn aangezicht ernstig zoeken; totdat het hen *bang* wordt en zij Hem vroeg (dat is: ernstig en aanhoudend) zoeken. Zich schuldig kennen, bang zijn: werd het maar meer gevonden! In de kerk als geheel! Wat zou alles er anders gaan uitzien. Zich schuldig kennen, bang zijn! Wat zou er anders gesproken worden, ook op de kerkelijke vergaderingen. Nee, dan zou er niet over soms echt wel belangrijke verschillen van inzicht luchtig heengehuppeld worden. Maar wel zou de toon van de gesprekken anders zijn dan ze nu vaak helaas is. Zich schuldig kennende mensen, bang voor Gods ongunst en bang voor de zonde, zetten hun treden in Gods spoor, biddend dat hun voet niet uit moge glijden. Ik zal heengaan en wederkeren tot Mijn plaats, *totdat* zij zichzelf schuldig kennen en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn, zullen zij Mij vroeg zoeken. Zullen wij dit diep-ernstige woord van de Heere ook op ons persoonlijk laten inwerken? De Heere zal aan hen, wie het bang geworden is vanwege *eigen* trouweloosheid, Zijn woord vervullen: "Ik zal hun afkering genezen, Ik zal hen vrijwillig liefhebben; want Mijn toorn is van hen afgekeerd" (hoofdstuk 14:5). Wie is wijs? Die versta deze dingen! Wie is verstandig? die bekenne ze! Want des Heeren wegen zijn recht, en de rechtvaardigen zullen daarin wandelen, maar de overtreders zullen daarin vallen! (Hoofdstuk 14-10).

Ds. M. Vlietstra

Van de administratie

In de afgelopen veertien dagen ontvingen we f 370,- aan giften en werden ons de adressen van 6 nieuwe abonnees opgegeven. Voor beiden hartelijk dank. *Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn. Telefoon: 0172-474202. Postbank: 704350.*

Van de redactie

Inhoud

Ds. P. den Butter vervolgt zijn serie over Daniel Rowlands (1713-1790). Ds. H. Polinder schrijft opnieuw over 'Des Christens groot interest' van William Guthrie. In verband met het verblijf van Ds. P. den Butter in het

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk.

Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar: Ds. A. van Heteren, Voordijk 247, 2992 AL Barendrecht, telefoon 0180-613069.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 0172-474202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

buitenland zal D.V. in het volgende nummer verder worden ingegaan op de gehouden ambtsdragersconferentie in Amersfoort. Ds. van Dijk vervolgt ook zijn serie. Daarnaast was er ruimte voor enkele andere artikelen.

Koninklijk huwelijk

Er is al heel wat geschreven rondom het huwelijk van prins Maurits en Marilene. We menen aan deze zaak niet voorbij te kunnen en mogen gaan in ons blad. Het huwelijk werd kerkelijk ingezegend in de Ned. Herv. Kerk te Apeldoorn. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het meer een roomse dan een protestantse dienst was. De invloed van Rome blijkt groot te zijn. Tijdens deze dienst werd de mis gehouden. Helaas hebben verschillende leden van het koninklijk huis de hostie in ontvangst genomen. Opmerkelijk dat dit alles plaatsvond juist in het jaar waarin de vrede van Munster wordt herdacht. Deze vrede werd 350 jaar geleden gesloten. Het huis

van Oranje, het voorgeslacht van ons huidige koningshuis, heeft in het verleden gestreden tegen Rome. Ons land mocht verlost worden van het roomse juk, mocht een zelfstandige protestantse natie worden. Geeft alles wat nu heeft plaatsgevonden geen reden tot wenen en verootmoediging?

Fam. Beukers 50 jaar getrouwd

We willen langs deze weg de fam. Beukers-de Lange van harte gelukwensen met hun vijftigjarig huwelijk op 10 juni 1998. Moge de Heere hen nog wat dragen en sparen voor elkaar en in alle opzichten gedenken. We hebben hier immers geen blijvende stad. Moge de Heere Zijn gunst in de levensavond rijk doen ervaren. De bede zij in het hart zoals verwoord op de kaart:

Verwerp ons niet in hoger jaren;

Laat bij de ouderdom,

Die w'in Uw gunst beklommen,

Uw voorzorg over ons niet varen.

AvH

Daniel Rowlands (1713-1790) - 2

In een eerste artikel zagen we dat God Daniel Rowlands bekeerde en dat er toen een hele verandering in zijn prediking kwam. Heel sterk legde hij de nadruk op de wet in zijn ontdekkende functie. Daardoor was er wel wat eenzijdigheid in die prediking, maar dat stond de Heere niet in de weg om van die prediking toch gebruik te maken. Maar Rowlands kreeg ook oog voor het Evangelie.

Evangelie

Pugh bleek gelijk te krijgen. God liet het werk, dat Hij in Rowlands begonnen was, niet onafgemaakt. Hij schonk hem meer en meer zicht op de Heere Jezus als de Zaligmaker van zondaren. Daarbij gebruikte Hij een advies dat dezelfde Pugh Rowlands eens gaf. Dat advies luidde: 'Preek het Evangelie, waarde heer; preek het Evangelie aan het volk; gebruik de balsem uit Gilead, het bloed van Christus, voor hun geestelijke wonden en laat hen de noodzaak van het geloof in de gekruisigde Zaligmaker zien'. Dat ging Rowlands doen en er kwamen andere tonen in zijn prediking. Niet dat zijn prediking radicaal anders werd, maar bij wat hij al eerder gepreekt kwam kwam nu ook het Evangelie van Gods genade in Christus. Hij wondde nog steeds, maar hij wees ook op het geneesmiddel, en op de hemelse medicijnmeester. An-

ders gezegd: Vanaf 1742 kwam er meer evenwicht in zijn prediking.

En de Heere ging voort de prediking van Rowlands te zegenen. Jaar in, jaar uit ging dat werk door. Vijftig jaar lang heeft Rowlands in dezelfde dorpen gewerkt, al waren het niet alleen de inwoners van de streek die tot zijn parochie behoorden, die naar hem kwamen horen. Van heinde en ver kwamen ze. Soms sprak hij tot een gehoor van 4000 of 5000, waarbij zich natuurlijk de noodzaak voordeed, dat hij in de open lucht moest preken, omdat de kerkgebouwen de scharen onmogelijk konden bevatten.

De Heere zegende de prediking in Llangeitho en in andere plaatsen waar Rowlands voorging. Op de zondagen was hij gewoonlijk in zijn eigen gemeente, maar in de week trok hij nog al eens rond om ook elders het Evangelie te brengen. Velen werden getrokken, doordat het de Heere behaagde soms in rijke mate Zijn Geest te laten werken. Meer dan eens brak er een seizoen van opleving aan. Rowlands heeft dat tijdens zijn arbeid verschillende keren zien gebeuren. Revivals vonden plaats.

Revivals

Het is nodig om over die revivals wat meer te zeggen, mede ook omdat er

van verschillende kanten kritiek gemaakt is op allerlei verschijnselen, die met deze revivals gepaard gingen. Soms werd er luid geweend onder de overtuigende werkingen van de Heilige Geest. Anderen, die de bevrijdende kracht van het Evangelie ondervonden, dansten zelfs wel van vreugde. Kortom, de mensen waren vaak niet in staat hun emoties te beheersen maar lieten die de vrije teugel.

Deze dingen leidden ertoe, dat de revivals kritisch bezien werden en voor niets dan enthousiasme en opwinding werden gehouden. Onder de vrienden van Rowlands waren er, die bang waren dat door deze bijkomende verschijnselen de zaak des Heeren in discrediet zou kunnen komen. Rowlands zelf heeft zich altijd min of meer van een oordeel onthouden. Hij heeft er wel terdege oog voor gehad dat er ook 'vreemd vuur' bij al die uitbundigheid kwam. Maar hij was ook overtuigd van het feit, dat er in de kritiek vaak iets onbillijks school. Wat hem echter vooral voorzichtig maakte in zijn oordeel was dat de bekeringen in vele gevallen echt bleken te zijn en dat er ontegenzeggelijk sprake was van een werk des Heeren waardoor levens wezenlijk tot verandering kwamen.

Bij een beoordeling zullen we in rekening moeten brengen dat het temperament van de bewoners van Wales zodanig is, dat men snel opgewonden raakt. De meesten waren mensen van het platteland, met warme gevoelens, die ze niet door allerlei regels hadden leren beheersen. Men was nooit bijgebracht wat wel en wat niet passend is. Daarbij was er onder hen een grote mate van onkunde op het terrein van geestelijke zaken. Toen ze dan voor het eerst de grote zaken van zonde en genade hoorden verkondigen en toen dat ook nog gebeurde op een indringende, het-geweten-rakende manier, maakte dat als vanzelf allerlei emoties los. Begon er dan een te wenen, dan werkte dat zo aanstekelijk dat anderen ook sterk geëmotioneerd raakten.

Van belang is echter dat vastgesteld moet worden, dat de emoties niet heel bewust werden opgewekt en dat er niet op de bijkomende effecten werd aangewerkt. Rowlands en de anderen die in dit werk betrokken raakten, gebruikten slechts de gewone middelen: de prediking, het gebed, het zingen. Tenslotte waren het niet mensenwerken, maar de grote werken Gods waardoor de mensen aangegrepen werden.

Dat er niettemin kaf onder het koren was, was onvermijdelijk. Als

het goede zaad gezaaid wordt, gaat ook de Boze rond om onkruid tussen de tarwe te zaaien. En dat deze Boze rondgaat als een engel des lichts weten we ook uit de Schrift. Dat doet hij natuurlijk niet als hij zich beweegt tussen de kindren der duisternis, maar juist als hij zich mengt onder de kindren van het licht....

Overigens zijn revivals er niet om de bijkomstigheden te imiteren. In de revivals gaat het om de krachtige werkingen van Gods Geest in het bekeren van zondaren en in het heiligen van Gods volk. Daarop mag ons hartelijk en dringend gebed in onze geesteloze tijd wel gericht zijn.

Elders preken

Ik zei zopas al, dat Rowlands zich op de zondagen meestal in eigen gemeente bevond, maar dat hij er in de week op uittrok om elders het Woord te brengen. Meer dan eens preekte hij in het open veld. De eerste keer dat hij ergens anders preekte was korte tijd na zijn bekering, toen hij nog zeer sterk de wet preekte. Een vrouw in zijn gemeente had een zuster, die in Ystradffyn, een dorp verderop, woonde. Op een bepaalde zondag logeerde deze bij haar zuster en kwam onder het gehoor van Rowlands. Na de preek gaf zij geen commentaar op wat zij gehoord had, maar de volgende zondag stond ze weer bij haar zuster voor de deur, hoewel ze er een afstand van 20 mijl voor had af te leggen. Haar zuster vroeg verbaasd wat er aan de hand was. Toen zei ze: Ik weet niet wat er aan de hand is. Maar iets wat jullie dominee vorige week zondag zei, heeft me weer hier gebracht. Het is me de hele week bijgebleven en ik kon het noch overdag, noch 's nachts kwijt raken.

Ze ging weer bij Rowlands naar de kerk en dat herhaalde ze enkele volgende zondagen. Totdat ze gelegenheid zocht om Rowlands aan te spreken en tegen hem te zeggen: 'Sir, als waar is wat u preekt, dan zijn er velen in de buurt waar ik woon, die in een allergevaarlijkste situatie verkeren en met grote snelheid naar het eeuwig verderf onderweg zijn. Terwille van hun zielen, kom naar ons toe en preek voor hen'. Spontaan gaf Rowlands zijn toestemming op voorwaarde dat de dominee in Ystradffyn het goed zou vinden. Die gaf zijn toestemming en Rowlands ging er heen. De Heere ging mee en bij de eerste gelegenheid die Rowlands in dat dorp preekte werden

er niet minder dan 30 mensen bekeerd.

Het preken in de open lucht had ook een opvallend begin. Kort na zijn bekering poogde Rowlands de mensen met wie hij eerder allerlei zonden bedreven had te bewegen naar de kerk te komen. Zij weigerden en dat ging Rowlands geducht aan zijn hart. Hij wist echter, dat ze op zondagmorgen op een bepaalde plaats in de heuvels samenkwamen om dan met hun zondag-ontheiligende bezigheden te beginnen. Hij besloot hen op te zoeken en daar tot hen te spreken. In de open lucht dus. Hij sprak met zoveel kracht en overtuiging dat het zeer diepe indruk maakte. Vanaf die dag was het met hun activiteiten op zondag gedaan.

Gezelschappen

Naast Rowlands maakte de Heere ook gebruik van anderen om het Evangelie te verkondigen. Ook hun arbeid werd rijk gezegend. Als ik hier enkele namen noem dan denk ik allereerst aan de lekepredikant Howell Harris, die voor prediking gestudeerd had, maar die geen toestemming kreeg om in het ambt bevestigd te worden. Hij moest dus zonder officiële aanstelling preken, als lekeprediker. Naast Harris valt te denken aan William Williams, die niet zozeer als prediker rijk begaafd was, maar wel als dichter. In vele samenkomsten werden zijn hymns gebruikt en ook die liederen hebben menig hart geraakt.

Zoveel moge duidelijk zijn, dat het werk zich sterk uitbreidde. Om daar enig toezicht op te houden - vooral ook, omdat de revivals gepaard gingen met verschijnselen, die niet uit de Geest waren - werden er 'societies' georganiseerd. Deze zijn te vergelijken met wat in ons land bekend staat als 'gezelschappen'. Daar kwamen Gods kinderen bijeen om elkaar te stichten en zo nodig te corrigeren. In de regel werd er leiding aan gegeven door ouderlingen, terwijl er soms ook een predikant bij aanwezig was. Dit versterkte de onderlinge band en bewaarde voor afwijkingen.

Naast deze 'societies' was er ook de zogenaamde 'association' waar vooral predikanten samenkwamen: we zouden kunnen spreken van een soort predikantenconferentie, waar men elkaar door middel van preken zocht te onderrichten en aan te sporen. Ook die 'association' heeft lange jaren zegenrijk gewerkt. Rowlands was daar gewoonlijk voorzitter van.

Afgezet

Dat Rowlands ook buiten zijn eigen gemeente preekte en zelfs in het open veld het Woord verkondigde, is hem op een gegeven ogenblik duur te staan gekomen. Deze gewoonte was de bisschop, die over het diocees, waar Llangeitho onder viel, een doorn in het oog. Hij achtte dit 'irregularities' - onregelmatigheden. Het ging hier dus niet om 'onregelmatigheden' zoals dronkenschap of overspel of iets van dien aard. Het was niet meer dan het preken in de open lucht, op niet-gewijde plaatsen, zoals dat heette. Als Rowlands hierover wel eens werd aangesproken antwoordde hij dat het hem om niets anders ging dan om de eer van God en de zaligheid van zondaren en dat hij niet durfde ophouden met dat werk, zolang de Heere die arbeid nog zo rijk zegende. Maar het is wel op grond van deze 'onregelmatigheden' dat Rowlands tenslotte als predikant van de Church of England is afgezet. Dat ging als volgt in zijn werk. Vanaf 1733 was Rowlands hulpprediker bij zijn broer John in Llangeitho en omliggende plaatsen. Deze John stelde als predikant niets voor. Hij liet veel van het werk aan zijn broer Daniel over. Toen John in 1760 stierf lag het in de verwachting, dat Daniel nu de officiële predikant van Llangeitho zou worden. Maar vanwege de 'onregelmatigheden' passeerde de bisschop Daniel en benoemde hij in de plaats van John een andere John Rowlands, nota bene een zoon van Daniel. Dat was een hele vernedering voor Daniel, die nu hulpprediker zou zijn bij zijn zoon. Dat de bisschop dit deed was met voorbedachten rade. Hij ergerde zich aan de invloed van Rowlands. Mensen zoals Rowlands waren voor hem en anderen van de Church of England een voortdurende aanklacht. Alleen al hun aanwezigheid herinnerde hen aan hun eigen nalatigheden. Daarom zocht de bisschop naar een mogelijkheid om Rowlands tot zwijgen te brengen. Dat zou hem moeilijker gevallen zijn als Rowlands officieel predikant van Llangeitho zou zijn geworden. Vandaar dat Rowlands gepasseerd werd toen er een opvolger voor zijn broer John moest komen. Een hulpprediker kon nu eenmaal gemakkelijker het zwijgen worden opgelegd! Dat laatste gebeurde in 1763. Op een zondag is Rowlands nog maar nauwelijks de preekstoel opgegaan, als een vreemdeling de kerk binnenkomt met een bericht van de bisschop. Ten aanschouwen van de hele

gemeente overhandigt hij dit bericht aan Rowlands. Deze leest het en dan maakt hij de gemeente bekend, dat hij zojuist bericht van de bisschop heeft ontvangen dat zijn vergunning om te preken is ingetrokken. Hij voegt er aan toe: 'Wij moeten de machten die over ons gesteld zijn, gehoorzamen. Ik verzoek u kalm het kerkgebouw te verlaten, dan zullen we de dienst van deze morgen besluiten buiten het kerkgebouw'. De ontzetting en de ontroering zijn groot, maar uit respect voor Rowlands besloot iedereen aan zijn verzoek. Daarop preekt Rowlands buiten het kerkgebouw en deze prediking laat niet na grote indruk te maken. Op deze wijze is er - zeer tot schade van de Church of England - een einde gekomen aan de arbeid van Rowlands als dienaar des Woords in deze kerk. Er zat voor hem niets anders op, dan Gode meer te gehoorzamen dan mensen. Hij staat nu naast de volkskerk. Maar zijn opdracht blijft dezelfde. Er wordt in Llangeitho een grote kapel gebouwd en daar zal Rowlands voortaan preken. Nog bijna dertig jaar zal hij dit volk dienen. Er breken nu rustiger jaren aan; jaren waarin er niet meer op hem geloerd wordt, maar waarin hij rustig kan arbeiden in het Woord. En de Heere blijft medewerken.

Levenseinde

Rowlands werd oud, maar was tot op

hoge leeftijd in staat het Evangelie te verkondigen. Hij was ook zijn begeerte om in het harnas te sterven en zo vanuit zijn werk opgenomen te worden in heerlijkheid. God gaf hem die wens. Een paar jaar voor zijn dood werd hij ernstig ziek, maar van die ziekte knapte hij weer helemaal op. In 1790 kwam echter het einde. Kort voor zijn sterven zei hij: 'Ik sta op het punt te vertrekken en van u te worden weggenomen. Ik ben niet vermoeid van het werk, maar wel in het werk. Ik heb een voorgevoel, dat mijn hemelse Vader mij spoedig van mijn werkzaamheden zal ontslaan en mij in de eeuwige rust zal brengen. Maar ik hoop, dat Hij met Zijn genadige nabijheid bij u zal blijven, ook als ik er niet meer ben.' Even later zei hij: 'Ik heb niets toe te voegen aan wat ik al gezegd heb: Ik sterf als een arme zondaar, die volledig steunt op de verdiensten van een gekruisigde Zaligmaker en zo door God wordt aangenomen'. Zijn laatste woorden waren woorden in het Latijn: Deus nobiscum: God is met ons. Zo eindigde dit werkzame leven, waarin de Heere bewezen had, dat Hij omzag naar een onwaardig zondaar en van een iemand die geheel ongeschikt was ook nog een instrument maakte waarmee Hij Zijn zaligmakerswerk wilde verrichten.

P. den Butter

Des Christens groot interest (13)

Bezwaren

In het tweede deel van dit boekje zet Guthrie uiteen hoe een zondaar deel krijgt aan het zaligmakende werk van de Heere Jezus. We hebben samen gelezen wat Guthrie aanreikt om de weg tot Christus te bewandelen. In het laatste deel van zijn boek gaat Guthrie in op verschillende bezwaren die zondaren kunnen verhinderen om tot Christus te gaan.

We zien dat Guthrie net als vele andere puriteinen een kenner van het menselijk hart is geweest. Hij weet de gedachten en de moeiten die er in het hart kunnen leven, aan het licht te brengen en in woorden weer te geven. Ik denk dat we mogen zeggen dat dit ook de kracht van de puriteinse prediking is geweest. De prediking bleef niet op afstand, maar zocht het hart van de zondaar. De prediking verklaarde de dingen die er leefden in het hart en gaf leiding om met die moeiten en bezwaren om te gaan.

Te slecht

Guthrie noemt in de eerste plaats de aanvechting van een zondaar "dat hij denkt dat hij zo slecht, onwaardig en zwak is, dat het zeer aanmatigend zou zijn zich Christus Jezus toe te eigenen." We kunnen onszelf zo onwaardig voelen dat we denken niet in aanmerking te zullen komen voor de zaligheid in de Heere Jezus Christus. Guthrie onderstreept dat wij allen als kinderen van Adam bedorven zijn. Maar God heeft van eeuwigheid al bepaald dat Hij zulke slechte mensen tot Zijn kinderen wil aannemen door het bloed van Zijn Zoon. Het Evangelie is geadresseerd aan zondige en opstandige mensen. De Heere heeft zulke mensen op het oog wanneer Hij de zaligheid aanbiedt. De veelheid van onze zonden is geen reden om niet tot Christus te gaan, want de Heere weet dat Hij Zijn nodiging stuurt naar mensen, die in zichzelf totaal onwaardig zijn om de zaligheid te ontvangen.

De Heere wordt verheerlijkt wanneer Hij onwaardige en slechte zondaren zalig maakt. Niemand is te slecht om tot Christus te komen. De Heere heeft in Zijn Woord de verzekering gegeven dat er in de Heere Jezus zaligheid en leven genoeg is voor slechte en opstandige mensen. Laten we de Heere geloven op Zijn Woord dat onze onwaardigheid geen reden is om bij Hem weg te blijven. Want dan maken we de Heere ook tot een leugenaar en zo "voegen we ook deze weerspanning bij al onze overtredingen".

Zware zonde

Het kan ook zijn dat ik meen een zonde bedreven te hebben die zo ernstig van aard is dat ik niet tot Christus durf te komen. Een bepaalde zonde die gebeurd is in het verleden, kan ons hinderen om bij onszelf te denken dat Christus ook gewillig is om ons te ontvangen. Guthrie laat zien dat kinderen van God ook zware en ernstige zonden hebben begaan. Is onze zonde dan groter dan de afgoderij van Salomo? Wat wordt zijn leven als koning op den duur in de Bijbel getekend als een leven dat gekenmerkt wordt door afval van de Heere? Guthrie gaat er van uit dat ook Salomo zalig is geworden. Kijkt u eens naar de afgoderij, moord en tovenarij van Manasse. Hij was een goddeloze koning bij uitstek. Toch werden al zijn zonden vergeven door het bloed van de verzoening en ontving hij Gods genade. Petrus heeft de Heere Jezus verloochend. Maar hij werd door de Heere Jezus weer in genade aangenomen aan de zee van Tiberias. De apostel Paulus was eerst een wrede vervolger van de gemeente Gods. Hij sleepte Gods kinderen uit hun huizen en zette ze in de gevangenis. Maar Gods genade viel ook hem ten deel, ondanks zijn zware zonden.

Guthrie voegt er wel aan toe dat deze zonden niet staan opgeschreven om daarmee je zonden goed te praten of om te denken dat het niet zo erg is wanneer je zondigt. Maar deze voorbeelden "worden aangehaald tot aanprijzing van de rijke en vrije genade van God, en tot aanmoediging van arme berouwvolle zondaren om tot Christus te komen."

De Heere wordt verheerlijkt wanneer Hij onwaardige en slechte zondaren zalig maakt. Niemand is te slecht om tot Christus te komen. De Heere heeft in Zijn Woord de verzekering gegeven dat er in de Heere Jezus zaligheid en leven genoeg is voor slechte en opstandige mensen. Laten we de Heere geloven op Zijn Woord dat onze onwaardigheid geen reden is om bij Hem weg te blijven. Want dan maken we de Heere ook tot een leugenaar en zo "voegen we ook deze weerspanning bij al onze overtredingen".

Bijzondere zonden

Guthrie weet dat een zondaar soms hierop antwoord dat zijn zonde toch wel heel bijzonder is, waardoor hij niet komt. Ondanks dat de Heere betuigd heeft dat de grootste van de zondaren welkom is. Wanneer wij zeggen dat wij gezondigd hebben tegen beter weten in, dat zegt de Schrift dat David dat ook deed. Hebben wij gezondigd nadat de Heere ons bijzondere weldaden heeft gegeven? De dronkenschap van Noach was ook na zo'n bijzondere uitredding. Was onze zonde met bedachtzaamheid en overleg? Dat was ook de zonde van David toen hij een brief schreef om Uria voor aan in de strijd te plaatsen. Doen wij dezelfde zonde keer op keer? "Dat deed Lot, dat deed Petrus, dat deed Josafat toen hij zich aansloot bij Achab en Joram. Zijn er vele grote zonden tegelijk in uw hart? dat was ook het geval met Manasse." Hebben we ons hele leven nog verzet tegen de Heere, de moordenaar aan het kruis was wederspanning tot het uur van zijn dood toe en toch verkreeg hij genade. Zo maakt Guthrie ons duidelijk uit de Schrift dat er geen zonde is met welke bijzondere om-

standigheden ook, of we vinden ze terug in het leven van Gods kinderen. En zij hebben ondanks die zonde, genade ontvangen. "Al hebt u uw geld gedurende lange tijd uitgegeven voor hetgeen geen brood is, Jes. 55:1,2, zo is het nu des te meer nodig u te haasten en een toevlucht te zoeken."

U proeft in deze woorden hoe Guthrie de grootheid van Gods genade aanprijst. Gods genade zoekt werkelijk geen enkele verdienste in de mens. God geeft Zijn genade, hoe erg je ook hebt gezondigd tegen de Heere. Gods goedheid en ontferming zijn oneindig groot. Onze zonden zijn geen verandering om tot de Heere te gaan. Gods genade is overvloedig voor de grootste van de zondaren. Guthrie wil zo elk argument wat een zondaar heeft om niet tot Christus te gaan, wegnemen. Hij laat zien dat de gerechtigheid van de Heere Jezus een volkomen gerechtigheid is. De gerechtigheid van de Heere Jezus is voldoende voor de grootste zondaar. Wanneer wij dan vanwege onze zonden bij Christus wegblijven, spreken we min of meer ook uit dat de gerechtigheid van Christus niet genoeg is voor ons. "Hij zal allen van hun aangezicht verdrijven, die durven zeggen dat hun zonden en hun toestand zodanig waren, dat zij het voor hun redding niet durfden te wagen op de volmaakte gerechtigheid van Christus."

Zonde die niet te vergeven is

Mensen kunnen aangevochten worden met de gedachte dat zij de zonde tegen de Heilige Geest bedreven hebben. Van deze zonde zegt de Schrift toch duidelijk dat God die zonde niet vergeeft. Guthrie gaat uitvoerig op de zonde tegen de Heilige Geest in. Het lijkt me beter om de volgende keer D.V. dit in zijn geheel te behandelen.

H. Polinder

Hagel en toorn

Hagel

Ons land dreigt al paarser te worden. Een tweede paars kabinet zal hoogstwaarschijnlijk binnen afzienbare tijd aantreden. De verkiezingsuitslag is duidelijk. Land en volk nemen al meer afscheid van God en Zijn gebod. U hebt kunnen lezen van nieuwe beleidsvoornemens: het homo-huwelijk moet worden ingevoerd en euthanasie moet uit het strafrecht worden gehaald. Zou het toevallig zijn dat er noodweer kwam in diverse delen van ons land?

Zou de Heere ons daarin niet iets te zeggen hebben? Klinkt er geen waarschuwing in door en een ernstige en welmenende oproep tot bekering?

Hagel was de zevende plaag die over Egypte kwam. De farao weigerde steeds opnieuw de Heere te gehoorzamen. Hij wilde het volk Israël niet laten trekken. Daarop deed de Heere een zeer zware hagel regenen zoals er in Egypte nog nooit was geweest, Exodus 9:18. In het boek Openbaring

wordt er meer dan eens over hagel gesproken. We lezen in Openbaring 8:7 "En de eerste engel heeft gebazuind en er is geworden hagel en vuur, gemengd met bloed, en zij zijn op de aarde geworpen; en het derde deel der bomen is verbrand, en al het groene gras is verbrand." We lezen in Openbaring 11:19b "En er werden bliksemen en stemmen en donderslagen en aardbeving en grote hagel." Tenslotte lezen we in Openbaring 16:21 "En een grote hagel, elk als een talentpond zwaar, viel neder uit den hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plaag des hagels; want deszelfs plaag was zeer groot."

Deze Schriftgegevens roepen herinneringen op aan datgene wat plaatsvond in Egypte. Maar de gerichten die het boek Openbaring ons beschrijft zijn geweldiger van omvang en van uitwerking. Er wordt geschreven over zwaar onweer met hagel. Wanneer we lezen van bloed hebben wij waarschijnlijk te denken aan bloedige verwondingen die mensen en dieren kunnen oplopen vanwege de grote hagelstenen. De blikseminslagen veroorzaken het verbranden van bomen en gras. In Openbaring 16 lezen we van zeer grote en zware hagelstenen. Dit doet denken aan Richteren 10 waar de Heere grote hagelstenen op de legers van de Kanaänietische vorsten deed neerkomen. Daardoor stierven er meer kanaänieten dan door het zwaard van de Israëlieten. Maar wat staat beschreven in het boek Openbaring gaat daarboven uit. Hagelstenen van 40 kilogram komen neer op de aarde. Mensen en dieren worden dodelijk getroffen. Steden en dorpen worden erdoor verwoest. De toorn Gods zal ontzettend zijn. Wanneer we letten op deze Schriftgegevens moeten we dan niet zeggen dat de waarschuwendende Stem des Heeren heeft gesproken tot land en volk? Er ligt een duidelijk verband tussen de hagel en de toorn Gods.

Geslagen en geen pijn gevoeld

Ons meeleven gaat uit naar hen die getroffen zijn door de hagel. Zij hebben niet meer kwaad gedaan dan anderen. Het valt niet mee als de fruitbomen door de hagel zijn getroffen of als kassen zwaar zijn beschadigd en een deel of zelfs een groot deel van het gewas in de kas of op het land onbruikbaar is geworden.

Een zaak die we evenwel onder ogen moeten zien is dat het kwaad in ons land en onder ons volk zich vermenig-

vuldigt. Meerdere malen heeft de Heere gesproken in het recente verleden. De varkenspest is nog maar net achter de rug. Weten we het nog? Het is ook nog niet zo lang geleden dat de rivieren dreigden te overstromen. Nu de hagel die grote schade heeft aangericht. Wat doen we als land en volk met deze roepstemmen? Moet het van land en volk gelden: Geslagen en geen pijn gevoeld? We lezen in Jeremia 5:3 "O HEERE, zien Uw ogen niet naar waarheid? Gij hebt hen geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld; Gij hebt hen verteerd, maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen; zij hebben hun aangezichten harder gemaakt dan een steenrots, zij hebben geweigerd zich te bekeren." De pijn van de slagen werd wel gevoeld. Het doet immers pijn wanneer er geslagen wordt. Maar het heeft in de tijd van Jeremia niet gebracht tot waarachtige bekering. Het volk heeft zich verhard onder de slagen. Zij hebben geweigerd zich te bekeren.

Ook in het boek Openbaring staat deze ontzettende reactie van zondige mensenkinderen opgetekend. We lezen in Openbaring 16:21 "En de mensen lasterden God vanwege de plaag des hagels." Er kwam geen vernedering onder de krachtige en slaande hand Gods. Er steeg geen schuldbelijdenis op vanuit een verbroken hart en een verslagen geest, maar godslasterlijke woorden werden uitgesproken. Men wendde zich niet tot de Heere met smeking en geweën. Men bleef vreemd aan de droefheid over de zonde naar God die een onberouwelijke bekering werkt tot zaligheid. De verzenen werden tegen de prikkels geslagen. Men sloeg zich niet op de borst als teken van verootmoediging. De plaag was zeer groot en de verharding was ook zeer groot. We vrezen dat dit in onze tijd ook de werkelijkheid is. De slagen komen van Godswege over ons vaderland. Het zijn slagen die pijn doen. Maar de waarachtige bekering blijft uit. Er is daartegenover sprake van een voortgaan op de weg al verder bij God vandaan. Welke oordelen zullen nog komen? Wat staat land en volk nog te wachten? Wat zullen onze jonge mensen misschien nog moeten meemaken?

Bekering

Bekering is noodzakelijk zal het wel zijn voor de eeuwigheid. Wat slagen en oordelen op zichzelf niet kunnen bewerken kan de Heere wel tot stand

brenge. In Zijn almacht en naar Zijn vrijmacht worden stenen harten tot vlezen harten herschapen. Gods Woord zegt: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden." Waar de Heere gaat werken wordt het hardste hart verbroken. Waar de Heere gaat arbeiden kan de satan dit niet keren. Waar de Heere het hart gaat verbreken kan de wereld dit niet tegenhouden. Ook de zondigheid in eigen hart en leven kan het werk Gods niet keren. De Heere werkt krachtdadig en onwederstandelijk.

De mens die in Adam gebogen heeft voor de satan en de duivel altijd zou blijven dienen wordt tot een onderdaan van de allerhoogste Majesteit gemaakt. De vraag wordt geboren: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" Is het uw vraag al worden? Is het jouw vraag al geworden? De Heilige Geest werkt krachtdadig en onwederstandelijk. De grote Hogepriester van het Nieuwe Testament blijft bidden aan de rechterhand van Zijn Vader: "Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad voor de grondlegging der wereld." Dat gebed wordt verhoord. Daarin ligt de zekerheid van de zaligheid van al Gods kinderen. De Heere bewaart en beschermt Zijn onderdanen in tijden van verval en dwaling. Hij bewaart hen ten tijde van vervolging en verdrukking. Dwars door de oordelen heen zullen zij zalig worden. De eeuwen door heeft de Heere een volk dat het mag gaan belijden Gods gramschap dubbel waardig te zijn. Zij hebben het verdiend weggestormd te worden door de hagel van Gods toorn. Maar welk een wonder te mogen gaan zien dat Christus plaatsvervangend de toorn Gods heeft gedragen. Hij heeft vergeving en zaligheid verworven. Dat we ons dan zouden mogen haasten om ons levens wil. De wederkomst nadert immers al meer. De dag komt dat Jezus Christus zal wederkomen om te oordelen de levenden en de doden. Dan is er geen bekering meer mogelijk voor de onbekeerden. Dan zal de eeuwige zaligheid werkelijkheid worden voor allen die de Heere ootmoedig mochten leren vrezen. Waar zult u zijn in de eeuwigheid?

Ds. A. van Heteren

Gaat de dominee voorbij? (9)

Welke eisen moeten gesteld aan de prediking?

Wanneer wij onderschrijven dat aan de prediking de hoogste prioriteit moet worden gegeven, omdat wij er allen het hoogste belang bij hebben, dan ligt het voor de hand, dat hieraan ook de hoogste eisen moeten worden gesteld. De prediking raakt immers het leven van de kerk. De gemeente wordt zelfs door de prediking tot (hèt) leven geroepen. En waar als vrucht op de prediking het leven gevonden wordt, daar moet het óók gevoed en onderhouden worden door hetzelfde Woord als waardoor het leven werd geboren! De rechte bediening van het Woord is dus van het allergrootste gewicht. Niet voor niets is de preekstoel wel genoemd de 'gevaarlijkste plaats', die zich denken laat. Principieel gezien vallen daar eeuwigheidsbeslissingen. De dwaling en daarmee het verval in de kerk begint veelal vanaf de preekstoel. Of in ieder geval via de plaats waar het Woord verkondigd moet worden. De kerkgeschiedenis heeft dat onomstotelijk aangetoond.

Daarom achten wij de prediking hoog. Let wel: niet de prediker, maar de prediking. Met opzet wil ik deze onderscheiden, hoe waar het ook mag zijn, dat de prediking niet los gezien kan worden van de prediker en omgekeerd. Vanwaar deze, naar mijn gedachten noodzakelijke, onderscheiding? Wel, om te voorkomen, dat wij ze met elkaar gaan vereenzelvigen en van dezelfde waarde zouden achten. In de prediking gaat het toch niet om de prediker, maar om Hem, Die in de prediking centraal moet staan. Het is beslist niet onbelangrijk om dit, hoe vanzelfsprekend het ook voor velen mag wezen, toch expliciet te stellen. Ik kan mijzelf nl. niet aan de indruk onttrekken, dat in het kerkelijke leven soms meer gesproken worden over de prediker(s) dan over de prediking (!). En omdat wij eerder elkaar hebben toegezegd, dat in deze artikelen ook de dominee de spiegel moet worden voorgehouden, vraag ik mij af in hoeverre de dominee(s) daar soms zelf ook niet alle aanleiding toe kunnen geven. Hoe weinig wordt de gezindheid van Paulus doorleefd en nagejaagd, die omwille van het Evangelie zich de nodige beperkingen heeft opgelegd in het spreken. Lees wat hij schrijft, wanneer hij verantwoording

aflegt van de aard van zijn prediking. **'En ik, broeders, toen ik tot u ben gekomen, ben ik niet gekomen met uitnemendheid van woorden of van wijsheid, u verkondigende het getuigenis van God. Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus en Die gekruisigd. En ik was bij u in zwakheid en in vreze en in veel beving. En mijn rede en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar in betoning van geest en van kracht. Opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in de kracht Gods'**

(1 Kor. 2:1-5).

Paulus ging om zo te zeggen schuil achter de boodschap, die hij brengen mocht. Neen, brengen moest, want de nood was hem opgelegd. 'Want indien ik het Evangelie verkondig (zó horen wij hem in dezelfde gemeente van Korinthe zeggen), het is mij geen roem, want de nood is mij opgelegd. En wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig!' (1 Kor. 9:16).

En weer op een andere plaats: 'En hierin oefen ik mijzelf, om altijd een onergerlijk geweten te hebben bij God en de mensen'. De apostel was het zich dus tenvolle bewust, dat er juist in de bediening van het Evangelie vele gevaren schuilen.

Zowel naar de kant van de prediker, als naar de zijde van de gemeente, waar de prediker soms meer aandacht kan ontvangen dan hij verdient. Of zouden deze gevaren alleen de gemeente van Korinthe bedreigd hebben? Is het geestelijke leven binnen onze gemeenten van een zodanig gehalte, dat deze gevaren ons niet meer bedreigen? Neen toch! 'Alzo houde ons een ieder mens voor dienaars van Christus en uitdelers der verborgenheden Gods. En voorts wordt in de uitdelers vereist, dat elk getrouw bevonden wordt' (1 Kor. 4:1 en 2).

Met deze laatste constatering kunnen wij terugkeren naar de eisen, die aan de prediking gesteld moeten worden. Een eerste vereiste is daarbij de trouw aan het Woord om niets anders dan het Woord aan het woord te laten.

Prediking is dus niet minder dan de concrete uitleg van het Woord van God. Het gezag van het Hoge Woord moet ons ervoor bewaren om het te verlagen tot een vrijblijvende verhandeling over waardevolle onderwerpen,

die niet verder reiken dan wat algemene opmerkingen. Prediking moet zijn verkondiging! Alzo zegt de Heere! Gods spreken geeft geen enkele ruimte voor de demonstratie van eigen spitsvondigheden en eigenaardigheden van de prediker. Hiervoor zal ongetwijfeld een gretig gehoor bestaan, maar daartoe mag de prediker zich beslist niet laten verleiden. Óók niet tot de ontboezeming van het eigen geloofsleven. Hoe aangenaam sommige hoorders dat ook vinden. Het is het accent verleggen van de prediking naar de prediker! Dat de gemeente in de woorden van de prediker iets van de geloofsworsteling mag horen doorklinken als een herkenning van het eigene van het ware geloofsleven en het kenmerkende van de goede strijd des geloofs, hoeft niet als hinderlijk of bezwaarlijk te worden aangemerkt. Mits de prediker zich ook hier wacht voor zelfbedoeling. Weer kunnen wij hier leren van de apostel, wanneer hij iets van zijn innerlijke leven heeft blootgegeven, merkt hij vervolgens op, dat die hem hoorden, hem niet hebben geëerd, maar God! En zij verheerlijkten God in mij (Gal. 1:24).

Prediking is Gods werk!

Het is met name de grote kerkvader Augustinus geweest, die er de nadruk op gelegd heeft, dat de prediking geen mensenwerk is, maar Gods werk, Christus' werk en het werk van de Heilige Geest. Vader, Zoon en Heilige Geest zijn de eigenlijke dragers van de prediking. 'Niet mensen zijn dat, niet een nog zo goed voorbereide prediker, niet een nog zo ontvankelijke gemeente, maar God Zelf doet het'. Vandaar de grote nadruk bij Augustinus op het bidden om Gods hulp. 'Weest eerst bidder en dan spreker', is één van de vele bekende uitspraken van hem. Niets anders dreef hem dan in de prediking de stem van het Woord te laten doorklinken. Als predikers de waarheid spreken, spreekt God door hen. Voor de kerkvader was het zelfs zo, dat in de verkondiging de prediker de plaats van Christus heeft ingenomen. De kerkvader beroept zich dan op het woord van Paulus in 2 Kor. 5:20 'Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bade; wij bidden u van Christus' wege: Laat u met God verzoenen'. Zouden het deze zelfde woorden niet geweest zijn, die bij Augustinus de grote bewogenheid hebben opgeroepen met het geestelijk welzijn van hen, die hem hoorden? Prediking was voor hem immers niet

minder dan zielszorg. En daarvoor is bewogenheid toch onmisbaar? Zowel in de voorbereiding als op het moment, dat het Woord moet worden uitgedragen. Bewogenheid, die zich van de prediker al meester kan maken, als hij in de studeerkamer in de voorbereiding op de zondag de gemeente mag zien, tot wie hij al zo dikwijls dezelfde woorden heeft gesproken. Hoe kan het dan aangrijpen, dat ogenschijnlijk het preekwerk zijn doel mist, geen uitwerking kent, geen zegen bespeurd wordt. Dit verhoogt in feite de bewogenheid, want het behaagt God toch door de dwaasheid der prediking zalig te maken, die geloven (1 Kor. 1:21)?

En daarom: 'Predik het Woord, houd aan tijdig en ontijdig; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer' (2 Tim. 4:2). Deze en andere woorden uit het Evangelie reiken ons verder de andere vereisten aan voor de prediking. Maar al die eisen zullen gedragen moeten worden door de bewogenheid, die geen prediker mag missen. Of hij wordt geremd in zijn bediening, misschien wel verlamd door moedeloosheid. Want i.p.v. geloof wordt er nog zoveel ongelooft gevonden. In plaats van bekering, verharding, i.p.v. rechte bewogenheid bij

de hoorders van het Evangelie omtrent hun eeuwig heil, vaak grove of lauwe onverschilligheid. Wat is er daarom veel genade en gebed nodig om vanuit de bewogenheid, die toch mede kenmerkend mag heten voor de roeping tot het predikambt, niet te vertragen, maar te volharden. Om door Gods genade en Zijn Heilige Geest elke keer met die bezieling te spreken, omdat het toch ook elke zondag voor hem en de gemeente, de laatste keer geweest kan zijn, dat de Heere de ontmoeting schonk onder Zijn Woord, dat wijs kan maken tot zaligheid. Het hoeft niet elke zondag met dezelfde woorden gezegd, maar het moet wel in elke dienst doorleefd worden. Zowel door de gemeente, als in het woord van de prediker, dat zij zich beide gesteld hebben geweten voor de Troon van God. En in de prediker het besef blijvend leve, dat door de 'tranenprofeet' Jeremia éénmaal als een ontboezeming werd verwoord: 'Ik heb toch niet aangedrongen, meer dan een herder achter U betaamde; ook heb ik de dodelijke dag niet begeerd, Gij weet het; wat uit mijn lippen is gegaan, is voor Uw aangezicht geweest'.

J.H. van Dijk

Christus' verheerlijking

"Die zal Mij verheerlijken"

Johannes 16:14a

Als het gaat over het werk van de Heilige Geest, dan zijn we niet met enkele woorden of zinnen klaar. Wie dit meent, doet tekort aan wat in het Woord van de Heere geschreven staat. Tot de woorden van de Heere behoort ook alles wat de Heere Jezus gesproken heeft. Wat treffen wij niet aan in de hoofdstukken 14-16 van het Johannes' evangelie! De liefde van Christus dreef daartoe en de verdienste van Zijn werk mocht niet verborgen blijven. Het laatste was de wil van de Vader. Wanneer de Heere Jezus het heeft over verheerlijken, dat is groot maken, kan de vraag gesteld worden, maar Hij deelt toch bijzonder na de Hemelvaart in 's Vaders heerlijkheid? Hij werd toen gekroond met eer en heerlijkheid? Dit is zeker geschied. Maar zoals Hij in de hemel heerlijkheid ontving, zal dit ook op aarde geschieden. Het zal plaatsvinden door de Pinkster-Geest. De Heilige Geest zal de discipelen Zelf bewerken, zodat zij rijk zullen getuigen van de Heere

Jezus Christus. Zoals Eliëzer bezig was om Rebekka als bruid te werven voor Izak, zo zullen zij werkzaam zijn. De wetenschap van Jezus Christus zal hen dringen tot rijk spreken. Echter, de Heilige Geest zal meer doen. Op aarde zal men niet alleen horen spreken, verkondigen, maar mensen zullen er ook in delen. De grootmaking van Christus ontbreekt op aarde. Het tegendeel blijkt overduidelijk. In het wereldse en godsdienstige leven wordt het gezien. Hoe kunnen eigen eer en roem vooropstaan. Wat in Jesaja 53 geschreven staat, mag ons wel diep treffen: "Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht." Onder deze werkelijkheid vallen wij allen. De Heilige Geest

overtuigt hiervan. De verwerping van Hem wordt tot schuld, want in Zijn vernederende gang en werk ging Hij de schuld betalen en de verzoening bewerkstelligen. Zijn leven in de staat van de vernedering was noodzakelijk. Het niet willen zalig worden door de schulddragende, vloekdragende Borg wordt tot schuld.

De Heilige Geest overtuigt van de noodzaak van Jezus' Borgleven, maar maakt dit leven van Hem ook groot in het leven, zodat men op Hem gericht wordt, het hart voor Hem opengaat en in Hem gelooft als Borg en Zaligmaker, de enige Priester en de eeuwige Koning. Hoe gaat men Hem de eer en heerlijkheid gunnen. Deze werkelijkheid neemt toe. Nu dienen we goed te onthouden, dat dit alles niet zonder het Woord, de woordverkondiging plaatsvindt. Hij maakt altijd gebruik van het Woord. Het Woord van de Vader en van de Zoon. Zoals Jezus Christus Zich steeds stelde onder het Woord van de Heere, leefde bij en uit het Woord en stond naar de vervulling van het Woord, ook in Zijn leven, zo is de Heilige Geest bezig met het Woord. Hij kan genoemd worden de meerdere Eliëzer.

Welk een waarde krijgt dan de Heere. Zijn Namen. Zijn deugden en staten gaan spreken en leven. Alles mag men erin vinden en bezitten voor leven en sterven. En wanneer de zelfkennis, de ontdekking van zichzelf doorgaan en de bestrijders niet ophouden, dan komt de Heilige Geest met de rijke, troostvolle woorden uit het Woord, waardoor men gesterkt wordt en het geloof mag toenemen. Het geloof in Hem, Die trouw houdt en eeuwig leeft, en nooit laat varen het werk van Zijn handen. Maar zegt u: "Wie ben ik! ik mis alles". Dat is heel erg, want we bezaten in het paradijs alles. Maar missende mensen kunnen worden begerigen. Rebekka leefde zonder Izak, maar Eliëzer kwam. Zijn spreken, Zijn daden konden Rebekka niet weerhouden om mee te gaan, zij werd erdoor gaande gemaakt. Nu, zo wil de Heilige Geest werken met en door de verkondiging van het Woord.

Roept tot Hem, zoekt Hem om die genade. De Heilige Geest verheerlijkt Christus. Hij wil en zal dat doen. En Christus' woord mag een pleitgrond zijn, want Hij zegt het:

"Die zal Mij verheerlijken."

M.C. Tanis

Trinitarian Bible Society

Naam en doel

Nu er wat ruimte over is in ons blad is het misschien niet onaardig u in het kort iets mee te delen over de naam en het doel van de Trinitarian Bible Society. Zelf wonen wij doorgaans de jaarvergadering van deze organisatie bij met een collegapredikant uit de Ned. Herv. Kerk. Misschien hebt u nog nooit van bovenstaande organisatie gehoord. Het is ook mogelijk dat u in een onder ons niet onbekend dagblad weleens een verslag hebt gezien van een jaarvergadering van deze organisatie. Niet alleen vanuit Nederland, maar ook vanuit Engeland werden en worden Bijbels verspreid. Er zijn minstens 150 gebieden in de wereld waar de Trinitarian Bible Society (TBS) actief is in het verspreiden van Gods Woord. Ter illustratie noem ik enkele landen: Algerije, Angola, Argentinië, China, Cuba, Egypte, India, Indonesië, Libië, Malawi, Mozambique, Nigeria, Pakistan, Polen, Roemenië en Saoedi-Arabië.

De TBS werd opgericht in 1831. Waar komt de naam vandaan die deze organisatie draagt? Wat is de achtergrond van de naam die aan deze organisatie werd gegeven? Waarom juist deze naam aan haar toegekend? De stichting draagt niet de naam van een kerk of een kerkverband. De stichting draagt een naam die traditioneel verbonden is met het christen-zijn. In de naam klinkt immers duidelijk de belijdenis van de drieëenheid door. De naam geeft aan dat Jezus Christus waarachtig God is tezamen met God de Vader en met God de Heilige Geest. In de tijd van de oprichting van de TBS werd dit door velen bestreden. Daartegen wenste de TBS duidelijk positie te kiezen. Het doel van de TBS is Bijbels te verspreiden over de gehele wereld. Daarbij is het niet onverschillig welke vertalingen gemaakt en verspreid worden. De TBS streeft ernaar betrouwbare vertalingen onder de mensen te brengen. Die vertalingen zijn te vergelijken met de Oude Vertaling in Engeland, de zogenaamde King James Version, die weer goed te vergelijken is met onze Statenvertaling.

Omvangrijk werk

Het werk van de TBS is enorm toegenomen in de loop van de jaren. Enkele cijfers willen wij aan u doorgeven om

een indruk te krijgen van de groei van het werk van de TBS. In de jaren 1931-1936 werden 25.500 Bijbels verspreid. De oorlogsjaren vormden begrijpelijkerwijze een dieptepunt: bijna 18.000 Bijbels. Van 1951-1956 werden ruim 46.000 Bijbels verspreid. In de jaren 1976-1981 ruim 1.577.500 Bijbels. Wie de waarde van de Bijbel in zijn persoonlijk leven heeft leren kennen zal het belang van dit werk verstaan. De Heere vergadert immers Zijn Kerk door Zijn Geest en Woord. Dan is het noodzakelijk dat de Bijbel wordt vertaald en verspreid over het rond van deze aarde. De Heere Zelf heeft de opdracht gegeven aan de apostelen en in hen aan Zijn Kerk het Woord te verkondigen in alle landen en onder alle volkeren. Op de laatste jaarvergadering van de TBS, die we met een collegapredikant hebben bijgewoond, werden de cijfers over 1997 gepubliceerd: 738.522 Bijbels werden er verspreid. De vraag zou gesteld kunnen worden of zo langzamerhand niet alle volkeren een Bijbel in hun eigen taal hebben. Misschien is deze gedachte ook weleens bij u bovengekomen. Hoe ligt dit eigenlijk? Er zijn ongeveer 5.500 talen in deze wereld. De Bijbel is slechts in 363 talen vertaald. Daaronder zijn vele vertalingen die de laatste honderd jaar gemaakt zijn vanuit een kritische Schriftopvatting en vanuit onjuiste opvattingen aangaande het vertaalwerk. Zodoende zijn slechts in een beperkt aantal talen Bijbels beschikbaar in betrouwbare vertalingen. Het Engelse en Nederlandse volk is dan ook rijk bevoorrecht. Beide volken mogen een Bijbel hebben in een betrouwbare vertaling. Wereldwijd blijft er dus behoefte aan betrouwbare vertalingen. De TBS probeert hier haar bijdrage aan te leveren.

Jaarlijkse bijeenkomst

In juni 1998 werd de 167e jaarlijkse bijeenkomst gehouden in de Westminster Chapel te Londen. Dit is de kerk waar D. Martyn Lloyd Jones jarenlang heeft mogen prediken. Op zo'n jaarlijkse bijeenkomst wordt een overzicht gegeven van de verrichte werkzaamheden. De financiën worden ook aan de orde gesteld. De offervardigheid onder de vrienden van de TBS is groot. Schriftelijk werden de groeten overgebracht van de TBS uit Australië, Brazilië, Nieuw-Zeeland en

de Verenigde Staten. Mondeling werden de groeten overgebracht vanuit Canada en vanuit Nederland. De wens werd uitgesproken dat de Heere het werk van de TBS zou zegenen opdat er nog velen bekeerd zouden mogen worden op het rond van deze aarde en zouden gaan leven ter ere Gods. Moge de Heere vervullen wat we lezen in Mattheus 28:20 "En zie, Ik ben met ulieden, al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen."

De jaarlijkse preek werd gehouden door Ds. G. Hawkins. Deze predikant dient al ruim dertig jaren een kleine gemeente van omstreeks 80 leden. Voor Engelse begrippen nog niet eens de kleinste gemeente. Veel gemeenten bestaan uit zo'n 20 tot 40 leden. Daarbij vergeleken zijn wij als land en volk van Nederland nog rijk bevoorrecht. Waarderen we dat wel? Ds. Hawkins sprak over Jesaja 66:2 waarbij centraal stonden deze woorden: "Maar op deze zal Ik zien, op de arme en verslagene van geest en die voor. Mijn woord beeft." Hij wees op het grote belang van de Bijbel.

Alle belangrijke zaken worden in Gods Woord aan de orde gesteld: de schepping, de val, de vijandschap van de gevallen mens en het Evangelie. Hemel en hel worden getekend. Gods Woord spreekt erover dat er een dag van rekenschap komt. Vervolgens werd gezegd wat een arme is: iemand die bankroet is gegaan, iemand die zichzelf niet meer kan oprichten, een arme tollenaar. Ook kwam naar voren wat verslagenen van geest zijn: het woord heeft hen doorwond, de Heilige Geest heeft hun hart verbroken, zij beleven het oordeel verdiend te hebben. Ook worden enkele dingen gezegd aangaande het beven voor Gods Woord. Voor zulken is er zaligheid: "maar op deze zal Ik zien." De Heere zal in Christus lieflijk, goedkeurend en verlangend op hen zien. De Heere zal hen helpen tijdens de levensreis en op Zijn tijd opnemen in heerlijkheid. De predikant besloot met de wens dat het werk van de TBS voortgang zou mogen vinden ter ere van de Naam des Heeren.

Vernieuwing van de Oude Vertaling nodig?

We spraken met vertegenwoordigers van de TBS over de vraag die ook in Nederland leeft of er vernieuwing van de Oude Vertaling nodig is. Men staat hier van de zijde van de TBS zeer huiverig tegenover. Er werd op gewezen dat er naar de opvatting van hen die dit

voorstaan vernieuwingen en aanpassingen nodig zullen blijven. Het zal een voortgaand proces blijken te zijn. Bovendien zijn er woorden die niet aangepast kunnen worden vanwege hun rijke inhoud en diepe betekenis. Van de zijde van de TBS werd ook opgemerkt dat een vernieuwing of aanpassing van de Bijbelvertaling niet op zichzelf staat. Het is in Engeland zo dat zij die een vernieuwing of aanpassing voorstaan er ook voor zijn andere liederen te gaan zingen in de eredienst en andere kleding te gaan dragen tijdens de eredienst. De TBS wil de Oude Vertaling handhaven (de zogenaamde King James Bijbel). Hooguit wil men erover denken onder aan de bladzijde een gemakkelijker woord te plaatsen voor een woord in de Bijbeltekst dat niet zonder meer begrepen kan worden. Ook werd nog opgemerkt dat onze jeugd veel beter geschoold is dan de eenvoudige mensen uit vroeger dagen. Zouden deze eenvoudige mensen dan de Oude Vertaling wel hebben kunnen begrijpen terwijl de tegenwoordige, goed opgeleide jeugd hier moeite mee heeft? Wellicht dat deze overwegingen vanuit Engeland dienstig kunnen zijn voor de bepaling van het standpunt onder ons aangaande deze zaak.

Onzes inziens zal een hertaling van de Statenvertaling de verwarring alleen maar doen toenemen.

Ds. A. van Heteren

Deputaten Buitenlandse Zending

Deputaten Buitenlandse Zending willen graag het volgende onder de aandacht van de kerken brengen:

1. Gedurende de periode 30 november - 10 januari hopen Ds. en mevr. C.W. Buijs een deel van hun verloftijd in Nederland door te brengen. In die tijd is Ds. Buijs bereid preek- en spreekbeurten te vervullen. Vanaf 15 juni kunt u daarvoor aanvragen indienen bij het Zendingsbureau in Veenendaal.
2. Gedurende de maanden december en januari hopen Ds. en mevr. W. van 't Spijker met hun gezin met verlof naar Nederland te komen. Ook Ds. Van 't Spijker is bereid om voor te gaan in diensten en op zendingsbijeenkomsten te vertellen van zijn werk. Aanvragen voor de fam.

Van 't Spijker kunt u indienen vanaf 15 juni bij het Zendingsbureau te Veenendaal.

3. In verband met de vergaderingen van de Generale Synode komen afgevaardigden van de Gereja Toraja Mamasa en van de Synode Soutpansberg van de Geref. Kerk van Zuid-Afrika naar Nederland. Gedurende periode van 5 t/m 25 oktober hopen ze hier te verblijven. Zij willen graag iets over het leven van hun kerken vertellen op zendingsbijeenkomsten. Bovendien mogen de predikanten onder hen (één uit Indonesië en drie uit Venda) ook voorgaan in kerkdiensten. Aanvragen hiervoor kunt u ook indienen bij het Zendingsbureau in Veenendaal vanaf 15 juni a.s.
4. Gedurende de periode 18 september - 9 oktober hoopt een groep van negen gemeenteleden van de Niani-gemeente uit Venda Nederland te bezoeken. Voor hen zal een programma worden gemaakt waarin ook ruimte is voor ontmoeting met plaatselijke kerken. Wie daarvoor belangstelling heeft, wordt gevraagd contact op te nemen met het Zendingshuis in Veenendaal.
5. Op vrijdag 19 juni a.s. zal Ds. A. van der Maarl worden uitgezonden voor het grotestadszendingsproject in samenwerking met de IER van Brazilië. De dienst vindt plaats in het kerkgebouw van de kerk te Mussel en zal beginnen om 19.30 uur. Het ligt in de bedoeling dat de fam. Van der Maarl eind juli/begin augustus naar Curitiba zal vertrekken.
6. Inmiddels hebben Ds. en mevr. J. van 't Spijker een postadres. Naar dit adres kunt u uitsluitend briefpost verzenden. Het adres luidt Caixa Postal 158, Mocuba, Zambezia, Mozambique. U kunt het Zendingsbureau in Veenendaal bereiken onder tel.nr. 0318-524916, fax nr. 54130 of per email: zending.cgk@tip.nl

Namens deputaten,
Ds. H. Last, 1 secretaris

Noodhulp aan Soedan

Deputaten Hulpverlening herhalen hun oproep om steun te verlenen aan Soedan. In Zuid-Soedan verkeren vele duizenden in grote nood. Burgeroorlog en hongersnood brengen vele Soedanezen in een situatie zonder

uitzicht. Deputaten Hulpverlening van de Chr. Geref. Kerken werken via betrouwbare organisaties die in Zuid-Soedan hulp kunnen verlenen. Wij vragen de kerken dringend om voorbeide voor en hulp aan de mensen in Zuid-Soedan. U kunt uw gift overmaken op giro 53.53.00 of bank 36.51.30.648 beide ten name van Kerkelijk Bureau te Veenendaal onder vermelding van SOEDAN.

Bij deputaten Hulpverlening is een informatie-pakket verkrijgbaar.

Deputaten Hulpverlening

Postbus 453 3900 AL Veenendaal

tel. 0318-522827

fax 0318-518932

Persbericht

D.V. 9-12 oktober 1998: Jongerenconferentie in IJsselstein, Limburg.

Thema: "Leven in Zijn dienst!"

Sub thema

1: "Is jouw leven een leven tot Gods eer?" Drs. I.A. Kole

2: "Heb je geleerd je leven te verliezen?" Ds. W.N. Middelkoop

3: "Is jouw leven vervuld met de Heilige Geest?" Ds. D. Breure

Leiding: Evangelist J.W.N. van Dooijeweert uit Velp

Plaats: IJsselstein (N. Limburg)

Kosten: f 135,- (studenten f 125,-)

Inleidingen en aanmeldingen bij: Mevr. van Dooijeweert, tel. 026-3614989

Boekbespreking

D. Martyn Lloyd-Jones, **Veilig in de wereld**, 189 blz., f 32,50. Uitgeverij De Groot Goudriaan - Kampen.

In dit boek, vertaald door P.J. de Gier, wordt het tweede gedeelte van het Hoge priesterlijk gebed behandeld. In het eerste deel, de verzen 1-5, bidt Christus voor Zichzelf. In het tweede deel, de verzen 6-19, bidt Christus voor Zijn directe volgelingen. Ernstige tonen worden aangeslagen in de preek die ondermeer handelt over Judas. We lezen op de blz. 153 en 154: "Als er één ding, meer dan wat ook in de Schriften, laat zien hoe absoluut noodzakelijk wedergeboorte is, dan is dat wel het geval van Judas Iskariot. Het onderscheid tussen de christen en de niet-christen is niet dat de christen nu een beter leven leidt dan hij daarvoor deed en ook niet dat hij meer van de Schriften kent en al die andere goede dingen. Judas wist dat ook allemaal en

op het oog leidde hij in die drie jaar dat hij met de discipelen optrok waarschijnlijk een voorbeeldig leven. Nee, wat iemand tot christen maakt is wedergeboorte, hij heeft de goddelijke natuur ontvangen, de Geest van de levende God woont in hem. Daardoor ontvangt hij inzicht en al die dingen die Judas niet bezat. omdat Judas nooit

vernieuwd was en het nieuwe leven ontvangen had, bleef hij de zoon der verderfenis. En ik wil hier een ernstig en vreselijk woord aan toevoegen. Het einde van de niet-christen, hoe godsdienstig hij dan ook geweest mag zijn, is het verderf, dat wil zeggen dat hij verloren zal gaan. Hoewel Judas al die tijd in het gezelschap van de apostelen verkeerde, behoorde hij in werkelijkheid tot de wereld en het lot van de wereld is het verderf. Ondanks al haar uiterlijk vertoon is haar einde de ondergang zonder dat er van enige hoop sprake zal zijn; omdat ze niet geloofd heeft in de naam van de eniggeboren Zoon van God zal ze verloren gaan." Ook dit boek zal zijn weg onder liefhebbers van Lloyd--Jones wel weten te vinden.

Terminale zorg nodig?

Curadomi helpt met thuiszorg vanuit een christelijke levensovertuiging.

Curadomi

Organisatie voor thuiszorg

Zorg met een visie.

Bel tijdens kantooruren (0318) 54 82 65
buiten kantooruren 0900-82 12340 (spoed)

Welkom in Elspeet!

De Feytahof

Hotel
Pension
Appartementen Tel. 0577 - 492142

Op ons Vakantiepark bieden wij U:

- Royale hotelkamers
- 25 gezellige appartementen 2-10 pers. (ook mogelijk op vol-pens. basis)
- volop speelruimte voor de kleintjes en leuke activiteiten voor de groten
- en onze bijzonder goede keuken voor hen die van smullen houden.

Andrei Saranin

is 13 jaar oud. Zijn vader zit in de gevangenis, omdat hij zijn vrouw heeft vermoord. Andrei woont gelukkig in het christelijk weeshuis De Goede Herder in het Oekraïense Makeevka. Daar wordt goed voor hem gezorgd en krijgt hij een christelijke opvoeding.
De kosten bedragen f 35,- per maand.

**Kom Over En Help zoekt
sponsors voor kinderen als Andrei.
Bel: 033-2463208.**

Giro 3535181

Stichting Kom Over En Help
Postbus 138 • 3860 AC Nijkerk

Te Huur op Texel:

ruim gelegen **6 en 8 pers. bungalows** (3 sl.k., wasmachine) en **4/6 pers. stacaravans** (2 sl.k., douche).

Voordeelweken tot 3 juli!

Bel voor de folder:

Bungalowpark De Verrassing,
Oosterend. Tel. 0222 - 318391

- Wij verzorgen begrafenissen in elke woonplaats op de Veluwe en in Flevoland
- Opbaring zowel thuis als in elk gewenst rouwcentrum
- Ongeacht bij welk begrafenisonderzoek (eventueel) is aangesloten
- Dag en nacht bereikbaar
- Geen crematies

Begrafnisverzorging Vos

Het Drie 32
3888 KE Uddel
Tel. 0577 - 401689

Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer (B.K.G.M.)

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg.

Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer

Telefoon 0294-231145, mevr. J. Meijer.

Zoek bij

ons
uw Bijbel of
boek

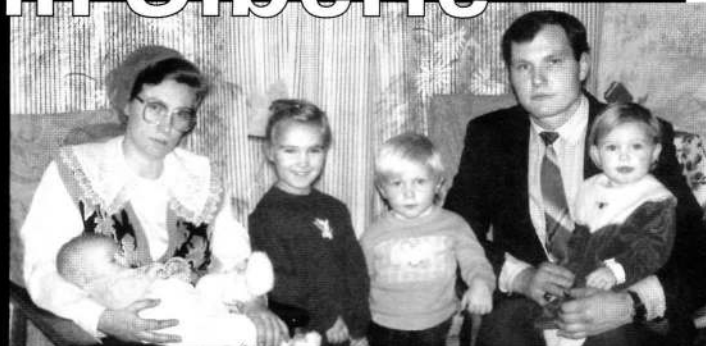
Verzending of
bezorging mogelijk

Bel 0184 - 412461

Burg. Winklerplein 25
3362 AA Sliedrecht

Prediker en evangelist in Siberië

Je bent bouwvakker, elektriciën en lasser. Of landarbeider en in de korte zomer bewerk je het kleine stukje land, zodat je wat aardappels, kool en uien hebt om de strenge winter door te komen. Winkels en supermarkten zoals in het westen zijn er niet. Als er meel is -dat wordt van tijd tot tijd met een vliegtuig ingevlogen- moet je dagelijks brood bakken in een zelfgemaakte oven. In de overige uurtjes ben je onderwijzer en pastor.

geen romantische aangelegenheid

In het nieuwste informatieblad van Friedensstimme verteld Andrej Joedintsev hoe hij tot evangelist geroepen werd om in Kolpasjevo in Siberië te werken.

Altijd heb ik het verlangen gekend om anderen te vertellen over het Evangelie om zondaren tot Christus te brengen. In mijn jeugdig enthousiasme was ik actief en evangeliseerde ik in de dorpen in de omgeving van mijn woonplaats. Ik verwachtte onbewust dat ik zou uitgroeien tot een volwaardig prediker. Maar... de Heere ging een andere weg. Een weg die ik niet begreep. Toen ik achttien jaar was, werd ik tijdens een dankdagdienst opgepakt en ik verdween voor drie jaar in een werk-kamp. Een periode van hevige aanvechting en vertwijfeling. Ik wist niet meer hoe ik moest bidden. 'Heere waar bent u?', schreeuwde het in mij. Kort na het einde van mijn straftermijn kreeg ik een oproep voor militaire dienst. Het betekende opnieuw dat ik voor twee jaar gescheiden was van familie, vrienden en gemeente. Door een ongeval kwam ik invalide thuis. Ik kon alleen nog op kruken lopen en uitzicht op genezing was er niet. Als veehouder verdiende ik wat geld om zo mijn ouders niet tot last te zijn. Zo dwaalde ik met een paard en een hond en een kudde runderen door de heuvels van Boerjatië. Hoe zou ik ooit prediker moeten worden? Door een wonder kwam ik tot genezing. Toen er geen hoop en verwachting

meer in ons aanwezig was om ooit nog dienstbaar te zijn in Gods koninkrijk riep de Heere riep mij naar een plaats in het hart van Siberië, Kolpasjevo, een voormalig verbanningsoord waar zo'n 50 000 mensen wonen, voornamelijk ex-gevangenen of nakomelingen daarvan.

Na een hevige innerlijke strijd besloot ik te gaan. Door evangelisatie vanuit een gemeente in Siberië was er reeds een klein groepje gelovigen ontstaan. Al snel werd onze woning te klein om de bezoekers te ontvangen zodat er een huis gebouwd moest worden om samen te komen. Er is niets te koop. We hakten bomen in de taiga om en zaagden er planken van. Zo bouwden we zelf een gebedshuis. Ik bouwde mee, ik laste en legde de elektriciteit aan.

Soms denk ik dat ik het niet volhoud, maar dan schenkt de Heere troost en we vatten weer nieuwe moed.

Als jongen dacht ik dat een evangelist alleen evangeliseerde, maar nu weet ik dat je te midden van alle activiteiten soms moet zoeken naar tijd om Gods Woord te bestuderen en uit te leggen aan de mensen. Daarnaast is er de dagelijkse zorg voor je gezin en tussen alles door moet je tijd vinden om ook pastorale aandacht te besteden aan de mensen, die in de dorpen in de omgeving wonen. Geestelijk en lichamelijk is het een zware taak.

Soms denk ik dat ik het niet volhoud, maar dan geeft de Heere weer nieuwe moed. Evangelist zijn in Siberië is geen romantische aangelegenheid. Het is wel een taak waarin de Heere Zijn liefde en trouw bevestigt in grote en kleine dingen. We danken u voor uw medeleven, uw gebed en de lectuurpakketten. Het geeft ons moed en laat ons gevoelen dat we niet alleen zijn.

Wilt u meer weten over de levensomstandigheden van Andrej Joedintsev? Vraag dan kosteloos het informatieblad aan bij Friedensstimme, waarin hij een uitvoerig getuigenis schrijft over zijn levensomstandigheden. U kunt ook zijn adres aanvragen en hem en zijn gezin bemoedigen met een kaartje of een briefje.

STEM VAN DE VREDE
FRIEDENSSTIMME
ГОЛОС МИРА

Stichting Friedensstimme Nederland
Postbus 15, 2800 AA Gouda • tel. 0182 - 538 544

Giro 413 23 34